

Nr 27.

Andra kammarens allmänna beredningsutskotts utlåtande över motion om beredande av skydd åt beteckningen sjukgymnast.

I en inom andra kammaren väckt motion nr 332 har herr *Pettersson* i Dahl hemställt, att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t anhålla om skyndsamt utredning rörande ifrågasatt skydd åt beteckningen sjukgymnast.

Utskottet har inhämtat yttrande över motionen från medicinalstyrelsen, direktionen för gymnastiska centralinstitutet (GCI) och Kvinnliga legitimerade sjukgymnasters riksförbund. Dessutom ha representanter för nämnda förbund inför utskottet framfört sina synpunkter.

Medicinalstyrelsen framhåller, att de bestämmelser, som för närvarande finnas till allmänhetens skydd mot obehöriga sjukgymnaster, äro mycket ofullständiga. Det är sålunda icke förenat med straffpåföljd att utöva sjukgymnastyrket utan att vara legitimerad sjukgymnast, och det är icke heller i och för sig straffbelagt att obehörigen utge sig såsom legitimerad sjukgymnast. Straffbestämmelse för den som obehörigen betecknar sig som läkare eller tandläkare saknas likaledes. För sistnämnda yrkesgrupper har dock styrelsen i olika sammanhang nyligen hos Kungl. Maj:t anhållit om dylika bestämmelser, och styrelsen är av den uppfattningen, att det föreligger ett behov av motsvarande bestämmelse beträffande sjukgymnaster. Styrelsen anser, att frågan om skydd för beteckningen sjukgymnast bör närmare utredas, och meddelar, att det nu väckta spörsmålet för närvarande ligger under styrelsens prövning genom en med motionen i huvudsak likalydande framställning den 20 januari 1950 av Kvinnliga legitimerade sjukgymnasters riksförbund.

Direktionen för GCI och riksförbundet tillstyrka även bifall till motionen.

Riksförbundet anför bl. a.: Enligt en kungörelse, SFS nr 864/1937, äger den som vid GCI eller vid enskilt gymnastikinstitut, vilket av Kungl. Maj:t undfått examensrätt, avlagt godkänd sjukgymnastexamen — där icke synnerliga skäl till annat föranleda — av medicinalstyrelsen erhålla legitimation som sjukgymnast. Genom dispens av Kungl. Maj:t erhålla emellertid årligen ett antal personer utan föreskriven utbildning sådan legitimation. Detta är en av de yttersta orsakerna till att beteckningen sjukgymnast användes såväl för yrkesutbildade sjukgymnaster med legitimation av styrelsen som för personer med mindre god utbildning. Denna möjlighet att efter dispens erhålla legitimation har föranlett, att ett stort antal elever årligen genomgå en kort och i teoretiskt avseende otillräcklig kurs i mas-

sage och »sjukgymnastik». Skillnaden mellan beteckningen examinerad och legitimerad sjukgymnast beaktas helt naturligt ej av allmänheten, icke ens av alla läkare. Den omständigheten att examinerade »sjukgymnaster» i stor utsträckning behandla patienter utan ordination av läkare, vilket icke är tillåtet för legitimerade sjukgymnaster, innebär en viss risk för att en patients tillfrisknande förhindras eller fördröjes. Det måste sålunda vara ett allmänt intresse, att en skarp gräns uppdrages mellan den legitimerade sjukgymnastens och massörens/massösens yrke. En skyndsam utredning är därför påkallad.

Utskottet. Såsom av inkomna yttranden framgår ha vägande skäl anförts för införande av skydd för beteckningen sjukgymnast. Emellertid har frågan om dylikt skydd, såsom framgår av medicinalstyrelsens yttrande, upptagits till prövning av styrelsen. Det synes då utskottet, som om resultatet av denna prövning bör avvaktas, innan särskilda åtgärder övervägas. Utskottet anser sig därför icke kunna tillstyrka skrivelse med anhållan om utredning utan får hemställa,

att motion II: 332 ej måtte till någon andra kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 28 mars 1950.

På utskottets vägnar:

PATRIK SVENSSON.

Närvarande: se under utlåtande nr 26.
